

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar vid EU-nämndens sammanträden 2009/10:48

Stenografiska
uppteckningar
2009/10:48

Fredagen den 23 juli

---

1 § Allmänna frågor

Kabinettssekreterare Frank Belfrage

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för allmänna frågor den 14 juni 2010

Återrapport från informellt ministermöte den 8 juli 2010

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för allmänna frågor den 26 juli 2010

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Jag förklarar sammanträdet öppnat. Jag börjar med att anmäla listan över skriftliga samråd. Vi har haft ganska många sådana. Vi har också haft A-punktssamråd om förra veckans lista, och denna veckas är ute nu.

Vi hälsar kabinettssekreterare Frank Belfrage med medarbetare välkomna. Vi ska behandla både allmänna och utrikesfrågor med kabinettssekreteraren eftersom EU-ministern och utrikesministern är förhindrade att närvara i dag. Kabinettssekreteraren behärskar båda ämnena väl.

Vi börjar med en återrapport från mötet i rådet den 14 juni. En skriftlig sådan är utsänd.

Anf. 2 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Fru ordförande! Nämnden har fått en skriftlig rapport från mötet där min kollega statssekreterare Amelie von Zweigbergk representerade Sverige. En viktig del av mötet gällde förberedelserna för Europeiska rådets möte som statsministern återrapporterat till riksdagen. Jag själv deltog inte vid rådsmötet och har därför ingenting att tillägga utöver det som framgår av rapporten, men om det finns några frågor ska jag naturligtvis försöka besvara dem.

Vill fru ordföranden att jag också ska återrapportera från FAC eller stannar vi vid GAC nu?

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Vi stannar vid allmänna rådet nu. Är det någon som har några frågor om allmänna rådets möte den 14 juni? Jag finner inte så. Vi tackar för den informationen.

Sedan har det varit ett informellt ministermöte den 8 juli, det första under belgiskt ordförandeskap, där Sverige också representerades av Amelie von Zweigbergk. En skriftlig återrapport är utsänd.

Anf. 4 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE:

Fru ordförande! Vid mötet behandlades framför allt det belgiska ordförandeskapets arbetsprogram och relationerna till Europaparlamentet. Det var ett informellt möte. Det fattades inte några beslut, utan det blev en mer allmän diskussion.

Anf. 5 ORDFÖRANDE:

Eftersom det inte finns några frågor om detta lägger vi rapporten till handlingarna.

Nu går vi in på information och samråd inför mötet i allmänna rådet den 26 juli. Först har vi punkt 3 om resolutioner och yttranden med mera från Europaparlamentet. Det här är en informationspunkt. En rapport om detta är utsänd. Är det någon som vill säga något om den? Jag finner inte så utan vi tackar för den informationen.

Vi går vidare till punkt 4 om presentation av det belgiska ordförandeskapets program. Även det är en informationspunkt, och underlag är utsänt. Programmet finns utdelat på bordet.

Anf. 6 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE:

Fru ordförande! Det här är en traditionell punkt. I början av ett ordförandeskap presenterar ordförandelandet, i det här fallet Belgien, sitt ordförandeskapsprogram. Det hade de redan börjat med i och med att de pratade om det vid det informella mötet den 8 juli.

Nämnden har fått del av programmet som fru ordföranden uppmärksammade. Där identifieras ett antal utmaningar som EU behöver prioritera enligt Belgien. Ordförandeskapet konstaterade att ett nytt fördrag nu är på plats och att detta ger EU bättre förutsättningar att tackla de utmaningarna. Det handlar bland annat om att följa upp tidigare initiativ för att mildra den ekonomiska krisens verkningar och förhindra framtida kriser. Detta sker främst genom nödvändiga formella beslut och institutionella reformer. Det handlar också om att fortsätta att arbeta med EU 2020-strategin, att stärka EU:s konkurrenskraft, att öka sysselsättningen och den sociala sammanhållningen. Vi gläder oss inte minst över att Belgien lyfter fram att ett europeiskt patent måste prioriteras.

Stor vikt läggs vid miljö och klimat, inte minst vid att uppnå påtagliga framsteg vid mötet i Cancún i december.

Ordförandeskapet lovar att fortsätta arbetet med att genomföra Stockholmsprogrammet på RIF-området. Man vill också stärka EU:s roll i förbindelserna med omvärlden. Här blir den nya utrikestjänsten, som vi ska återkomma till, ett viktigt instrument. I programmet betonas även vikten av fortsatt utvidgning. Det är naturligtvis en punkt som inte minst vi från svensk sida prioriterar.

Det här är ett axplock ur det mycket digra programmet. Den presentation som kommer att göras på måndag väntas inte föranleda någon diskussion.

Anf. 7 ORDFÖRANDE:

Finns det några frågor om detta? Jag finner inte så. Då tackar vi för den informationen.

Vi går vidare till punkt 5, Förberedelse av anslutningskonferens på ministernivå med Island. Där förväntas det en öppningssession. Frågan

om Islands ansökan behandlades senast den 17 juni i nämnden. Vi samrådde inför Europeiska rådet med statsministern. Då fanns det stöd för regeringens ståndpunkt. Till det protokollet finns det avvikande meningar från s, v och mp, men de gällde inte Islandsfrågan. Där är vi överens sedan länge.

Den här punkten har rent tekniskt blivit en A-punkt, vilket innebär att diskussioner inte förväntas. Vi behandlar den nu i alla fall.

Anf. 8 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det är en punkt som vi från svensk sida välkomnar. Vi har lagt ned mycket arbete på att försöka få till en förhandlingsstart för Island. Det första steget togs i samband med Europeiska rådets möte den 17 juni då generell accept och klartecken gavs. Sedan var det upp till rådet att skapa förhandlingsramverket, vilket nu har skett. Det är man överens om.

Som fru ordföranden påpekade tas det upp som en A-punkt. Därmed blir det en öppning för förhandlingsarbetet dagen därpå, det vill säga den 27 juli. Det blir en traditionell förhandlingsöppning med upprepande av de kända förhandlingsvillkoren och de punkter som särskilt kommer att uppmärksammas under förhandlingarna. Därvid kommer inte minst att erinras om att Island har gjort en bra bit av resan genom medlemskapet i EES, deltagande i den inre marknaden och medlemskapet i Schengenarbetet tillsammans med de övriga nordiska länderna.

Det här blir en ganska formell punkt, och sedan följer också en formell öppning av förhandlingsarbetet.

Anf. 9 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Jag undrar om UD och utrikesministern har gjort en bedömning av hur lång tid det kommer att ta innan Island blir fullvärdig medlem. Fiskefrågan är mycket besvärlig. Bankfrågan är mycket besvärlig. Man kan till och med tänka sig att både Storbritannien och Nederländerna blockerar förhandlingarna. Island har också tagit väldigt stora lån i Kina med krav på motköp för vartenda öre de får låna. Jag är lite nyfiken på vilken tidsperiod som man räknar med att Island kommer att behöva för att bli fullvärdig medlem.

Anf. 10 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det är svårt att ge ett klart svar på detta. Precis som Susanne Eberstein lyfter fram finns ett antal problem kvar även om Island redan har gjort en bra bit av resan. Till den lista av punkter Susanne Eberstein erinrar om kan man lägga ytterligare en, och det är den inrikespolitiska situationen och den isländska opinionen. Det är inte helt självklart hur det isländska folket kommer att rösta i den folkomröstning om medlemskap som ska ske.

Jag tror att det för den isländska regeringen kommer att handla mycket om att få ett bra förhandlingsresultat och också om att vinna opinionens stöd.

Anf. 11 JACOB JOHNSON (v):

Jag har en liknande fråga. Den handlar om Icesavefrågan och Storbritanniens och Nederländernas inställning i den frågan. Hur bedömer kabinetssekreteraren läget där?

Anf. 12 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE:

Jag tror att Nederländerna och Storbritannien har gjort samma bedömning, nämligen att det är bättre att ge klartecken för förhandlingarna och därmed ha möjligheter att påverka och utöva inflytande på Island om just Icesavefrågans lösning. Där har det varit upp och ned, men just nu är det mer uppåt i den bemärkelsen att samtal och dialog pågår. Just nu diskuteras villkoren för hur Icesavefrågan till slut ska lösas, hur Island ska stå för sina internationella åtaganden, framför allt de statsgarantier som är utfärdade, och hur de ska genomföras. Men vi har inte sett slutet på den diskussionen. Den har varit väldigt seg så här långt.

Det är hoppingsivande dels att samtal pågår, dels att vi nu kommer i gång med medlemskapsförhandlingarna. Det kommer naturligtvis i sig att leda till ett ökat tryck på Island och parterna att göra upp för att dessa förhandlingar inte ska haverera.

Anf. 13 ORDFÖRANDEN:

Jag vill haka på en följdfråga på samma spår. Såvitt jag förstår av det underlag vi har fått är det ett land som fortfarande har en parlamentarisk reservation. Är det en ren formsak eller är det någon som fortfarande sitter på tvären och villkorar någonting?

Anf. 14 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE:

Såvitt jag förstår är det mer en formsak. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<Jag tror att det hänger ihop med diskussionen om vilka stängningsvillkor man ska ha för de olika kapitlen. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<nu håller på att ge sig på den punkten och kommer att acceptera de skrivningar som i princip är överenskomna, men de har lagt in en parlamentarisk reservation. Jag tror att det kommer att lösa sig, men vi får kanske avvakta tills på måndag för att vara säkra på saken.

Anf. 15 ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att det finns stöd för regeringens ståndpunkt.

Vi går vidare till punkt 6, Uppföljning av Europeiska rådet den 17 juni. Det rådet behandlades i EU-nämnden dagen innan i samråd med statsministern. Då fanns det stöd för regeringens ståndpunkt men anmäldes avvikande mening från s, v och mp angående den så kallade 2020-strategin.

Nu ska allmänna rådet diskutera detta. För att kunna göra en bedömning av om det är en informationspunkt eller någonting mer för nämndens del vill jag höra av kabinetssekreteraren hur man ska diskutera detta.

Anf. 16 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Jag har mycket lite att tillägga. Det föreligger ett papper som nämnden har fått ta del av. Det visar de olika uppföljningspunkterna. Det handlar om diskussionerna om det nya regelverket, uppföljning, den ekonomiska krisen och hur EU arbetar med olika former av exitstrategier och även om övervakningsregler. Detta är nu lagt ut på räls i det dokument som nämnden har fått del av. Det är detta som uppföljningen handlar om.

Anf. 17 ORDFÖRANDEN:

Jag betraktar detta som information för vår del. Är det någon som har några frågor om detta? Jag finner inte så. Då tackar jag för informationen.

Vi går vidare till punkt 7, Förberedelse inför Europeiska rådet den 16 september 2010. Här föreligger ett utkast till kommenterad dagordning. Europeiska rådet är välbekant för nämnden i största allmänhet. Frågan om relationer till externa partner till Europeiska unionen har också behandlats tidigare i olika sammanhang.

Anf. 18 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det extrainsatta mötet med Europeiska rådet kommer huvudsakligen att handla om EU:s förbindelser med strategiska partner med särskild vikt på relationerna till Kina och Indien. Det kommer även att gå bortom detta eftersom ordförande Van Rompuy menar att det gäller att lägga upp riktlinjer för hur EU ska handskas med omvärlden och hur man bättre ska kunna synkronisera och få ut det resultat och de budskap som EU vill få ut när det gäller EU:s egna toppmöten och även när det gäller de bilaterala toppmöten som enskilda medlemsstater har. Om vi ska vara ärliga har det hittills spretat en hel del. Vi ser ännu inte riktigt hur avsikterna och intentionerna bakom Lissabonfördraget har kunnat genomföras trots att vi har de starkare institutionerna. Det vill Van Rompuy nu ta ett nytt grepp om.

Därför vill han att man ska enas om prioriteringar av arbetssätt som ger ökad slagkraft åt EU:s externa politik. Det ska handla om förbättrat samarbete mellan institutionerna i Bryssel, ökad samordning mellan vårt agerande på EU- respektive nationell nivå gentemot strategiska partner och att bättre utnyttja EU:s hela verktygslåda från handel och MR till bistånd och diplomati. Det handlar också om hur EU ska uppträda i olika multilaterala sammanhang. Det gäller FN och de nya institutionerna G20 och G8.

Förutsättningarna för en mer sammanhållen utrikespolitik från EU:s sida har naturligtvis ökat i och med Lissabonfördraget. De politiska intentionerna finns i alla fall där. Vi i Sverige vill givetvis se ett starkt mandat för den höga representanten Catherine Ashton att etablera EEAS och företräda unionen utåt. Vi ska återkomma till detta.

Från svensk sida menar vi att när det gäller EU som global aktör är förutsättningarna för att unionen ska kunna hävda sig internationellt inre sammanhållning, starka ekonomiska fundament och fokus på vårt närområde. Det är på det sättet som EU kan göra sig intressant och bli en strategisk dialogpartner till övriga aktörer.

Det handlar naturligtvis om att sanera statsfinanser, skapa förutsättningar för solid ekonomisk återhämtning byggd på förbättrad internationell konkurrenskraft och innovationer. Vi ska befästa EU:s prioriteringar för att skapa en ring av goda grannar via det östliga partnerskapet, Medelhavsunionen och i synnerhet en fortsatt utvidgning på Balkan och med Turkiet. Vi måste kunna ge fortsatt stöd i kriser och för statsbyggande åtgärder genom olika ESDP-missioner. Vi ska vara en drivande kraft för effektiv multilateralism och värna våra grundvärderingar kring MR, demokrati och rättsstaten som centrala inslag.

Det låter sig sägas, men att sedan göra det är det som har varit lite av problemet. Jag tror att ordförandeskapet, inte minst med vårt stöd, vill försöka få rätsida på detta.

Utöver diskussionen om strategiska partner kommer det vid Europeiska rådets extrainsatta möte den 16 september även att ske en avrapportering om arbetet inom Van Rompuys expertgrupp för utökad ekonomisk samordning, den så kallade task force. Slutrapportering sker som bekant till Europeiska rådet i oktober.

Från svensk sida ser vi mycket positivt på gruppens arbete. Vi vill gärna se snabba och konkreta resultat. Det är framför allt angeläget att stabilitets- och tillväxtpakten stärks för att säkerställa budgetdisciplin och sunda offentliga finanser i EU. Kommissionen gör också ett mycket viktigt arbete här, och vi har välkomnat det meddelande om stärkt ekonomisk-politisk samordning som presenterades i juni.

Anf. 19 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Är klimatfrågan alldeles borttappad? Jag hörde ingenting om den.

Anf. 20 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Jag tog det kanske lite väl summariskt. Den finns med i det som vi kan kalla för uppföljning av Europeiska rådets möte i juni. Där ligger detta inför mötet i Cancún. Diskussionen har framför allt gällt om man ska gå vidare till 30 procent, villkorat eller inte villkorat, och med vilken grad av villkor. Den diskussionen pågår fortfarande. Detta kommer stats- och regeringscheferna att ta itu med i oktober.

Anf. 21 ORDFÖRANDEN:

Men mötet i september är alltså fokuserat på relationer med dessa strategiska partner om man följer den ordinarie agendan?

Anf. 22 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Min medarbetare Håkan Emsgård påpekade för mig att när man nu talar om EU:s externa agerande finns naturligtvis också mötet i Cancún med. Men själva substansen kommer att diskuteras av regeringscheferna vid oktobermötet inför mötet i december.

Anf. 23 ORDFÖRANDEN:

Det är dock ett värdefullt medskick. I relationerna med både Indien och Brasilien står klimat-, miljö- och energifrågorna i allra högsta grad på agendan.

Anf. 24 CARINA OHLSSON (s):

Jag har en fråga som är en fortsättning på det som ordföranden sade. Det känns som det kommer lite i omvänd ordning om man först pratar om de externa relationerna och en månad senare ska ta ställning till om man ska fortsätta att diskutera 30 procent eller 20 procent. Borde man inte ha ett ställningstagande klart innan dess? Det känns som om den strategin har runnit ut på något sätt. Hela omvärlden vet ju att EU har haft den förhandlingsstrategin. Då är väl den borta på något sätt. Man får väl tänka lite nytt, men det har man kanske inte hunnit göra inför septembermötet. Jag skulle vilja höra lite mer om det. Det vore bra om man från svenskt håll säger att EU måste ta på sig ledartröjan och ta upp detta när man ska ha kontakter med dessa länder.

Anf. 25 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Så här långt är EU:s linje densamma som inför mötet i Köpenhamn – och den diskuterades igen i mars – nämligen att EU har målsättningen att under alla förhållanden minska sina CO₂-utsläpp med 20 procent till 2020 jämfört med 1990. Sedan har man lagt på bordet det här villkorade erbjudandet att gå upp till 30 procent om andra matchar detta erbjudande. Det är den fortsatta linjen.

En diskussion har pågått, och den har ännu inte landat i några färdiga gemensamma EU-slutsatser, om huruvida man ska bortse från detta villkor. Det finns några medlemsstater som har funderat på detta och andra som håller fast vid villkorandet. Det förs också en diskussion i de länder – det finns några sådana också – som absolut inte under några förhållanden vill gå upp till 30 procent därför att man fortfarande befinner sig i det ekonomiska krisläget.

Jag kan hålla med om att det vore bra om vi redan nu hade mejslat ut hur EU:s hållning inför mötet i Cancún ska vara, men där är vi ännu inte. Vi kommer att diskutera i generella termer den 16 september hur EU ska förhålla sig till sina strategiska partner, hur arbetet ska pågå och vilka beställningar som ska göras i maskineriet för att vi ska vara färdiga och ha en sammanhållen EU-politik inte bara gentemot Indien, Brasilien och Kina utan även i andra sammanhang. Arbetet kommer att fortsätta under hösten. Senare kommer stats- och regeringscheferna också att lägga fast linjer för hur EU ska uppträda i Cancún i december. Så är upplägget.

Anf. 26 ORDFÖRANDEN:

Men mandathanteringen, klareringen av en gemensam EU-linje inför mötet i Cancún, står alltså inte på agendan vid extramötet i september?

Anf. 27 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Nej.

Anf. 28 ORDFÖRANDEN:

Då vet vi det.

Anf. 29 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s):

Jag tänker byta spår till handelspolitiken. Mina funderingar handlar om strategiska partner och kanske främst om Kina. Jag tänker på patent

och den rädsla som man ibland kan höra finns hos svenska företag och en del företag som är etablerade i andra länder i EU. Det gäller kopiering och sådant. När ett företag ska etablera sig i Kina kräver ju myndigheterna full insyn. Ibland är en del företag lite rädda för att ge detta eftersom man sedan kanske kan få se något som är ganska snarlikt.

Mot bakgrund av detta undrar jag om den här typen av frågor också kommer upp inom handelspolitiken. Detta är ju inte enbart en WTO-fråga.

Anf. 30 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det tror jag att man ska räkna med. Piratkopiering, olika patentintrång och olika immaterialrättsliga brott har varit ett gissel för de flesta EU-länder. Därför är det ett återkommande tema när vi möter våra olika partner där den typen av förgripligheter äger rum. När vi diskuterar handelspolitik och handelsrelationer mellan EU och ett antal av dessa strategiska partner är detta ett återkommande tema. Det sker bilateralt, men det finns också möjligheter att arbeta via WTO i dessa frågor. Man kan ha olika paneler och olika tvistlösningsmekanismer. Det är någonting som ligger oss varmt om hjärtat att driva eftersom vi också råkar illa ut med jämna mellanrum i dessa frågor.

Anf. 31 MAX ANDERSSON (mp):

Jag vill återgå till klimatfrågan och förslaget om att EU ska höja sina mål när det gäller utsläppsminskningar till 30 procent. Jag vet att statsministern här i nämnden har sagt att det är ett dåligt förslag. EU-ministern har sagt att det är ett bra förslag som Sverige stöder. Eftersom ministrarna inte riktigt verkar veta vad som är regeringens linje frågar jag om regeringen har bestämt sig ännu. Kan kabinettssekreteraren förklara vad det är som gäller?

Miljöpartiet stöder för övrigt förslaget.

Anf. 32 ORDFÖRANDEN:

Vilket förslag?

Anf. 33 MAX ANDERSSON (mp):

Det handlar om att regeringen tydliggör sin politik. Det vore bra. Jag talade om förslaget att skärpa utsläppsmålet till 30 procent.

Anf. 34 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Den linje som jag beskrev i mitt förra svar är den som gäller. EU har inte ändrat sin politik. Diskussion pågår. När det gäller den svenska synen på detta kommer vi att sätta ned foten och bestämma oss i ljuset av hur förhandlingsläget inför mötet i Cancún kommer att vara. Så här långt har vi menat att om man ska gå vidare från 20 till 30 procent måste det ingå i ett större förhandlingsspel där vi också får se vad de andra stora aktörerna kommer att göra. Jag tror att det är mycket viktigt att den möjligheten till förhandlingsarbete med resten av det internationella samfundet finns.

Anf. 35 ORDFÖRANDEN:

Den linjen bekräftades också av statsministern senast jag hörde Max Andersson ställa en liknande fråga i kammaren. Det har säkert skett fler gånger.

Anf. 36 MAGDALENA STREIJFFERT (s):

Fru ordförande! Jag läser i den kommenterade dagordningen att regeringen välkomnar initiativet till ett särskilt toppmöte och vill se ett bättre anslag när det gäller de här frågorna. Finns det några speciella frågor som Sveriges regering kommer att föra fram under mötet?

När man diskuterar hur EU agerar mot omvärlden och associationsavtalen har man bland annat kritiserats för att de ekonomiska intressena har fått gå före mänskliga rättigheter. Det borde kanske vara så att man måste förbättra läget för exempelvis mänskliga rättigheter för att man ska kunna få tillgång till förmånliga handelsavtal. Det gäller till exempel associationsavtalen med Israel och Marocko som faktiskt är ockupationsmakter. Är det en fråga som den svenska regeringen kommer att driva? Eller vilka frågor kommer man att föra upp? Om inte annat vill jag skicka med detta.

Anf. 37 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Från svensk sida ser vi betydelsen av att betona att EU sköter sin ekonomi och blir en stark ekonomisk aktör. Vi måste komma ut ur krisen. Det är ett sätt för oss att definitivt öka vår specifika vikt i de internationella förhandlingarna. Genom att sköta vår politik i närområdet, och då talar vi om utvidgning, det östliga partnerskapet, Medelhavsunionen och Balkan, blir vi naturligtvis också en intressant aktör genom att vi projicerar Europatanken, fredsarbetet och välfärdsarbetet i vårt närområde.

När det gäller den fråga som Magdalena Streijffert lyfter fram vill jag säga att syftet med EU-politiken är just att försöka få en sammanhållen politik, en balanserad politik, där de olika elementen finns med. Det gäller både våra egna intressen, det må vara ekonomiska eller politiska, och våra värderingar där MR och rättsstaten är helt centrala element. Som Magdalena Streijffert vet genomsyrar dessa EU:s politik.

Sedan gäller det att försöka få ihop det till en sammanhållen politik. Det är en poäng som vi säkert kommer att göra.

Anf. 38 ORDFÖRANDEN:

Jag vill haka på en fråga om den ambitiöse Van Rompuy. När han var nyttillträdd testade han idén med månadsvisa möten med Europeiska rådet. Det landade inte särskilt väl i någon huvudstad utom möjligen i Bryssel. Ser kabinettssekreteraren det här extramötet i september som en del av en trend? Eller är det just nu som det är viktigt att ha ytterligare ett möte? Ser han en ökad frekvens framför sig?

Nu är det ett belgiskt ordförandeskap, och Van Rompuy är före detta belgisk premiärminister. Det har också varit regeringskris i Belgien. Det finns tillfälle för den som vill koppla grepp och stärka sin institution att göra det. Finns det skäl att tro att Van Rompuy håller på med det?

Anf. 39 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Man kan spekulera i detta, men jag tror att Van Rompuy har haft som ambition att försöka stärka stats- och regeringschefskretsens grepp om EU-arbetet. Han har nog velat intensifiera arbetet i Europeiska rådet. Som fru ordföranden var inne på har det inte fallit i så väldigt god jord i EU-huvudstäderna.

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen*
<<<Han har t. ex. aviserat ett möte om energifrågor i februari nästa år.

Förklaringen sägs vara att han vill ge de olika rådskonstellationerna i EU god framförhållning för att förbereda underlaget för dessa europeiska rådsmöten. Han vill lägga ut ett pärlband av olika teman. Han vill ge rådskonstellationerna ett antal månader på sig att arbeta och lägga fram förslag och rekommendationer. Vi får väl se huruvida stats- och regeringscheferna finner sig i att långsamt drivas in i den fällan eller inte.

Vad gäller just mötet den 16 september var det ett utslag av det man beslutade i samband med Lissabonfördragets genomförande, att regeringschefskretsen skulle träffas allena utan utrikesministrarna, vilket har varit traditionen sedan Maastrichtfördragets tid. Det var många som protesterade mot denna nya ordning. I gengäld sades det att man åtminstone en gång om året ska ha en diskussion kring internationella frågor med utrikesministrarna närvarande. Som ett led i sitt försök att ha det här återkommande intensifierade mötesschemat i Europeiska rådet lade han in ett möte i september. Det är det första mötet. Vi får väl se om det fortsätter och om det faller övriga medlemsstater på läppen.

Vår egen inställning är den att världen inte har sin utveckling bara en gång om året. Det pågår hela tiden saker. Stats- och regeringscheferna kommer sannolikt att finna att det finns internationella frågor som de måste tackla även vid andra tidpunkter på året.

Vi får se hur det exakt kommer att finna sina former.

Anf. 40 ORDFÖRANDEN:

Den här punkten är rent tekniskt en diskussionspunkt. Jag finner sammanfattningsvis att det finns stöd för regeringens upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga.

Vi går därmed till punkt 8 som det står "eventuellt" på, men den ska väl upp. Det handlar om utrikestjänsten EEAS. Där har det fattats beslut i Europaparlamentet. Frågan är i övrigt färdigförhandlad för rådets del och har blivit A-punkt nr 43 på veckans lista. Det innebär att det inte förväntas diskussion på rådet, som bekant.

Senast frågan var i EU-nämnden var den 11 juni då det fanns stöd för regeringens upplägg inför fortsatta förhandlingar.

Anf. 41 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Fru ordförande! Det är sant att det är en A-punkt, men samtidigt är det, för att använda Brysseljargong, en så kallad falsk B-punkt. Fast beslutet tas förväntas ministrarna säga några ord. Inte minst kommer de att lyssna på Catherine Ashton som kommer att redovisa sina planer för fortsättningen.

Som fru ordföranden var inne på har Europaparlamentet och rådet gjort upp. Det är det politiska beslutet som nu ska formaliseras och som innebär att EEAS ska inrättas med de ändringar som Europaparlamentet,

den höga representanten och kommissionen gjorde upp om för några veckor sedan.

Vi välkomnar naturligtvis att inrättandebeslut har antagits. Nu kan den höga representanten gå vidare med att bygga upp EEAS. Det blir viktigt för EU:s trovärdighet att EEAS är i drift så snart som möjligt. Vi räknar med att det kan ske i mitten av hösten.

De sista punkterna som var kniviga och som man var tvungen att göra upp om var att få till en skrivning om tillfredsställande geografisk balans i EEAS-uppsättningen. Det hade vi ingenting emot naturligtvis. Sedan, som vi minns, skulle en tredjedel av bemanningen komma från medlemsstaterna. Europaparlamentet har då krävt att man samtidigt säger att 60 procent av de anställda på handläggarnivå ska komma från EU-institutionerna. Det var man överens om att göra.

Man diskuterade också och kom överens om vad som ska hända när den höga representanten inte själv kan komma till Europaparlamentssessionerna. Parlamentet hade, som vi minns, ursprungligen krävt att då skulle man tillsätta några biträdande höga representanter.

Det ville inte rådet. I stället blev kompromissen att när hon inte kommer ska det kunna komma en kommissionär, en ledamot av kommissionen, särskilt om det är frågor som rör kommissionens kompetens, eller utrikesministern från det roterande EU-ordförandeskapet, alternativt någon i den så kallade trion. Numera arbetar man ju i en trio. Tre ordförandeskap arbetar tillsammans under en artonmånadersperiod. Man diskuterade också och kom överens om några strukturfrågor inom EEAS.

Vad som nu återstår är de så kallade tjänsteföreskrifterna. Dem är man i stort sett överens om. Vissa tekniska detaljer ska spikas under hösten, men det upplevs inte längre som något riktigt problem.

Sedan har vi budgetförordningen. Den kommer att antas i september, för övrigt tillsammans med den ändringsbudget för resten av 2010 som man också i stort sett har kommit överens om. Men det arbetet återstår att finalisera för september.

Man kan nu se framför sig hur Catherine Ashton på basis av måndagens beslut kan påbörja rekryteringen av framför allt de höga tjänsterna inom EEAS och överförandet av personal från kommissionen och rådssekretariatet. I september kommer de sista klossarna i konstruktionen, nämligen tjänsteföreskrifterna, budgetförordningen och ändringsbudgeten. Om allt går väl skulle EEAS kunna komma i gång någon gång i månadsskiftet oktober/november.

Anf. 42 JACOB JOHNSON (v):

Jag har inte riktigt följt den här budgetfrågan och själva uppbyggnaden av tjänsten. Kunde man få en kort beskrivning av omfattningen på tjänsten, i vilken mån det är nyrekrytering och vad alltihop kommer att kosta?

Anf. 43 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

I stort sett, schematiskt, kommer lite drygt 1 500 tjänster att överföras från kommissionen respektive rådssekretariatet till den nya utrikestjänsten. Målsättningen är att fram till 2013 ska en tredjedel bemannas med personal från medlemsstaterna. Man kommer att utlysa de översta tjäns-

terna. Det blir ett tiotal tjänster på generalsekreterar- och generaldirektörsnivå. Det är det som ska hända.

Kommissionen och rådssekretariatet har begärt att i ett inledningskede få nyrekrytera ytterligare 100 tjänster. Det har de fått klartecken för. Utlysningarna kommer att påbörjas under hösten.

Budgetmässigt har man som målsättning att budgetneutralitet ska uppnås, dock inte det första året. Det räknar man med kommer att ske inom de närmaste två tre åren.

Om detta är medlemsstaterna naturligtvis väldigt angelägna. Man har bett om en löpande uppföljning från den höga representantens sida, just för att det i slutändan efter ett antal år inte ska kosta mer med den nya utrikestjänsten än vad det i dag har kostat med de tjänster som ägnar sig åt internationella frågor inom de båda institutionerna. Det är upplägget.

Anf. 44 ORDFÖRANDE:

Även jag har en budgetfråga. Det är snårigt det här. När vi behandlade nästa års budget inom ramen för budget-Ekofin var det fortfarande frågetecken kring EEAS, eftersom de förhandlarna inte riktigt visste hur det skulle bli egentligen.

Hur stor är risken för ökade totala kostnader, att budgetprognoserna för 2011 ska behöva revideras på grund av EEAS, som det blir nu? Menar kabinetssekreteraren att det inte ska behövas?

Anf. 45 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE:

Jag har svårt att ge ett tydligt svar på den punkten. Under det svenska ordförandeskapet lade vi i oktober fram riktlinjerna för EEAS uppbyggnad, och vi var angelägna om att budgetrestriktiviteten måste iakttas.

Vi är medvetna om att det under det första året, kanske de första åren, kommer att finnas en puckel och kosta mer. Men målsättningen – den har tydliggjorts igen – är att det inom en mycket överskådlig framtid ska uppnås budgetneutralitet.

Det är möjligt att de ökade kostnaderna kommer att ske för 2011 och 2012. Huruvida det finns andra besparingar inom den totala EU-budgeten som kan kompensera för detta kan jag inte yttra mig om i detta ögonblick.

Anf. 46 MAX ANDERSSON (mp):

Det är bra att EU lyckats komma till skott och fatta det här beslutet, även om man kan ifrågasätta om det är en bra idé över huvud taget. Min fråga gäller budgeten i det längre perspektivet. Det är inför nästa finansiella perspektiv.

Har regeringen någon linje? Gäller överenskommelsen att man ska vara budgetrestriktiv när det gäller utrikestjänsten även i framtiden? Vad är regeringens linje inför diskussionerna om Europeiska utrikestjänsten ska växa under nästa finansiella perspektiv?

Anf. 47 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE:

I hög grad är budgetrestriktivitet målsättningen. Den skrev vi in redan i riktlinjerna för EEAS i den rapport som välsignades av stats- och rege-

ringscheferna i oktober i fjol när vi var ordförande. Det fortsätter vi naturligtvis att driva som den svenska linjen.

Det är sant att vi kommer att ha de nya finansiella perspektiven som börjar 2014. Där har förhandlingar ännu inte inletts. Givet att vi har fått gehör för tanken att vi ska ha budgetneutralitet i förhållande till nuläget blir slutsatsen att EEAS måste hålla sig inom de ramar som finns. Annars blir det ingen budgetneutralitet.

Anf. 48 ORDFÖRANDEN:

Rent tekniskt är detta en A-punkt, så beslut fattas sedan. Men vi i nämnden kan lika gärna göra det nu så vi har det gjort.

Jag finner sammanfattningsvis att det finns stöd för regeringens ståndpunkt.

2009/10:48

23 juli

---

2 § Utrikes frågor
Kabinettssekreterare Frank Belfrage
Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för utrikes frågor
den 14 juni 2010
Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för
utrikes frågor den 26 juli 2010

Anf. 49 ORDFÖRANDEN:

Vi går vidare till utrikes frågor och först återrapport från mötet i rådet den 14 juni. Den är hemligstämplad men utsänd. Vill kabinettssekreteraren säga något som kommentar till den?

Anf. 50 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Nämnden har redan erhållit en skriftlig rapport från mötet i Luxemburg den 14 juni. Därför kan jag nöja mig med att lyfta fram de frågor och synpunkter som diskuterades vid utrikesministrarnas lunch samma dag.

Först var det Somalia, operation Atalanta. Chefen för operationen, amiralen Hudson deltog och gav en positiv bild av operation Atalanta. Men han underströk att ursprunget till problemen finns på land. Ett försiktigt, avvaktande förhållningssätt till Puntland borde övervägas. Den höga representanten Catherine Ashton beskrev sitt arbete för regionalt samarbete. Beslut fattades om att operationen ska förlängas med två år till december 2012.

Sedan pratades det Kuba. Vi ska återkomma till det under den här dagordningen också. Spaniens utrikesminister redogjorde för det som sedan blev, nämligen att ett antal politiska fångar skulle släppas på Kuba. Han anförde att om Kubas regering fick tid på sig skulle förändringar ske. Han pläderade därför för att vänta med slutsatserna som var tänkta att antas vid mötet den 14 juni.

Flertalet medlemsstater var öppna för att ge Kuba mer tid, medan andra naturligtvis uttryckte bristande förtroende för Kubas regering. Man enades om att återkomma till frågan efter sommaren. Jag kan återkomma till det när vi kommer till den punkten.

Slutligen diskuterade ministrarna över lunchen västra Balkan. En i huvudsak positiv rapport om Serbien gavs av Ictys chefsåklagare Brammertz. Han kommenterade också Kroatien. Han gjorde gällande att Kroatiens delgivning av begärda handlingar, de berömda artilleriloggarna, kvarstod. Det blev sedan föremål för slutsatserna som antogs i plenum.

Makedoniens medlemsstatsperspektiv berördes också i en kortare diskussion. Ministrarna enades om att återkomma till frågan. Till frågan räknas också den beramade namnfrågan, hur man ska koppla den till en förhandlingsöppning för Makedonien i enlighet med kommissionens mycket positiva slutsatser.

Anf. 51 ORDFÖRANDEN:

Jag har en fråga. Det var meningen förra gången att man skulle prata om ett initiativ för att stärka EU:s roll i MR-frågorna. Detta ströks på grund av tidsbrist och skulle möjligen återkomma. Vart har den frågan tagit vägen? Den återkommer inte på agendan den här gången. Är frågan

Anf. 52 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE:

Frågan är definitivt kvar på dagordningen i den bemärkelsen att den just nu har landat för beredning i Kusp, där diskussionen fortsätter. Det är, precis som fru ordföranden säger, en mycket angelägen punkt om hur EU kan stärka sitt agerande på MR-fronten. Vi räknar väl med att den efter fortsatt beredning i Kusp och i rådsstrukturen kommer att komma upp på FAC:s dagordning, dock är den inte uppe, som vi vet, på det möte som äger rum på måndag.

Anf. 53 ORDFÖRANDEN:

Vi lägger återrapporten till de hemliga handlingarna och går in på information och samråd inför själva utrikesrådet.

Här är det som vanligt när det gäller utrikesfrågorna så att det finns utkast till slutsatser med hemligstämpel på i den blå mappen. Det kom in ganska sena sådana om Iran. Det finns också sammanfattningar, även om de inte sändes ut tidigare av rent tekniska skäl och av mejlskäl. Det går som bekant inte att skicka hemligheter på mejl hur som helst. Men underlaget har funnits på kansliet till nämndens ledamöter.

Vi har på punkt 3 frågan om Sudan. Där finns ett slutsatsförslag i den blå mappen. Frågan ska ha blivit en A-punkt. Här var det tunt på ståndpunktssidan i den kommenterade dagordningen, men frågan om Sudan var ju uppe senast vi sågs inför förra utrikesrådet, då den stod på dagordningen men ströks. Såvitt vi har förstått från kansli och ordförandehåll är regeringens ståndpunkt densamma som sist. Då fanns det stöd för den när den behandlades i EU-nämnden.

Anf. 54 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det här menar vi är en mycket viktig punkt. Det är en fråga som vi från svensk sida har drivit och vi var lite besvikna över att vi inte fick upp den redan förra gången. Därför välkomnar vi att den finns uppe för en gedigen diskussion i FAC nu på måndag.

Bakgrunden är att vi nu ser tydligt hur folkomröstningsförberedelserna för den 9 januari nästa år börjar ta fart. Folkomröstningen den 9 januari är en väldigt viktig och avgörande punkt för hela Sudans framtid, kanske rent av för hela regionen, för den ger självfallet olika konsekvenser för Sudans grannskap. I botten ligger naturligtvis genomförandet av fredsavtalet, CPA. Det avtalet är förutsättningen för om södra Sudan ska få ta ställning till sin självständighet eller inte. En folkomröstning om detta ska som sagt ske den 9 januari.

Fram till dess finns det en lång rad frågor som på något sätt måste tacklas och hanteras. Vi ser framför oss möjligheten att en ny, självständig stat kommer att bildas. Oddsens just nu är ganska tydliga för att vi går mot en separation mellan norra och södra Sudan. Då uppstår sådana frågor som gränsdragningen, vattenresurserna, oljan, medborgarskapet, skulderna, valutan och samarbetsstrukturerna. Om dessa frågor inte hanteras väl riskerar vi att se ett återuppblossande av konflikten mellan nord och syd.

Vi kan också se tydliga implosionsrisker i söder. Därför har hela det internationella samfundet mobiliserat kraftfullt på sistone för att försöka hantera CPA-genomförandet, folkomröstningen och alla de frågor som den utlöser.

Där har inte minst vi från svensk sida drivit på för att EU ska spela sin rättmätiga roll och ta sitt ansvar i sammanhanget. Därför tog vi initiativet till att begära att ett optionspapper skulle tas fram. Så har nu gjorts och det har cirkulerat ett sådant sedan bara några dagar. Jag vet inte om det har kommit till nämnden. Om inte tycker jag att det bör cirkuleras till nämnden.

Det är ett optionspapper som har diskuterats och som visar lite av färdriktningen och de olika åtgärderna. Det handlar ju om de olika EU-insatser som kan bli aktuella.

Som fru ordföranden nämnde finns det färdigförhandlade rådsslutsatser som tas som en A-punkt. Där står väldigt tydligt vad EU:s ambitioner i det här läget är. Det är att stödja folkomröstningsprocessen, både den i södra Sudan och i Abiye som är gränsregionen mellan norr och söder, som för övrigt har rätt mycket av de oljeresurser som finns i landet.

Vi ska också stödja det fredliga genomförandet av CPA och överenskommelsen post-referendum, framför allt frågorna som rör arbetet med långsiktig regional stabilitet. Vi stöder också Afrikanska unionens högnivåpanel, den så kallade Mbekipanelen, som ju är det organ som i mycket håller i parternas gemensamma diskussioner.

Vidare stöder EU, det uttrycks ordentligt i slutsatserna, inte minst på vårt initiativ, kapacitetsuppbyggnaden för att ge stöd till de utmaningar som finns i södra Sudan.

Naturligtvis kan vi inte förbigå Darfur som också är en mycket viktig del i ekvationen. Därför ges stöd för fredsprocessen i Darfur, och erinras även om EU:s syn på Internationella brottmålsdomstolens arbete, som inte får negligeras. Det handlar naturligtvis mycket om åtalspunkterna mot president Bashir, betydelsen av fortsatt utvecklingsstöd och humanitärt stöd till Sudan. Avslutningsvis upprepar vi även från EU:s sida vårt åtagande att koordinera vårt agerande med de sudanesiska parterna men också med de internationella parterna, det vill säga AU, FN, Igad och de andra nationella och regionala parterna.

Det är så att säga upplägget. Den höga representanten och kommissionen kommer att spinna vidare kring EU:s olika aktionsmöjligheter. Catherine Ashton kommer kanske också att nämna att hon är i färd med att utse en ny särskild EU-representant för Sudan. Dansken Torben Brylle avgår nu efter fullgjort förordnande och mandat och en ny ska rekryteras.

Ska man sammanfatta den svenska synen kan man säga att vi har velat lägga stor tyngdpunkt vid att internationella samfundet, och därmed menas både Mbekipanelen, FN, AU och det nybildade konsultativa forumet som omfattar de stora aktörerna i regionen, ska få det stöd man behöver för att tackla de utestående frågor som oavsett utgången i folkomröstningen kan möjliggöra hur norr och söder kan fortsätta att leva sida vid sida i fred och säkerhet. De utestående frågorna är som sagt mycket svåra och komplexa.

Det positiva i bilden är att parterna faktiskt har börjat ta itu med dessa frågor. Dialog och diskussion pågår. Det är förhandlingar. Men de har

också varit överens om att sätta i gång att skapa den så kallade valövervakningskommissionen som ska övervaka och se till att folkomröstningen kan äga rum som den är tänkt.

I det sammanhanget kommer naturligtvis EU också att erbjuda sina tjänster i form av en valövervakningskommission liksom givetvis hela arsenalen av olika stödsatser, från utvecklingsstöd till rent humanitärt bistånd.

Det är väl inramningen till den diskussion som ministrarna kommer att ha med utgångspunkt i de slutsatser som då kommer att antas.

Anf. 55 ORDFÖRANDEN:

Papperet i fråga är redan nu på väg att kopieras. Vi tackar Regeringskansliet och EU-nämndens kansli för det snabba agerandet.

Sedan vill jag förtydliga med att säga att frågan om Sudan alltså stod på den ursprungliga dagordningen inför utrikesrådet den 14 juni, inför vilket det fanns en regeringsståndpunkt angiven i den kommenterade dagordningen. Men frågan ströks från agendan innan nämnden prövade ståndpunkten i fråga. Senast vi prövade regeringens ståndpunkt i Sudanfrågan var den 23 april, inför ett tidigare utrikesråd alltså. Då fanns det stöd för regeringens då angivna ståndpunkt, som dock inte lär ha skilt sig mycket från den här, tror jag.

Anf. 56 JACOB JOHNSON (v):

Min fråga är kanske mest för att stilla min nyfikenhet och min förståelse för hemligstämplade dokument. Det finns redogjort i den kommenterade dagordningen lite grann om Sudan och regeringens ställningstagande, och det är inte hemligstämplat. I det separata dokumentet finns det ett stycke om Sudan som är hemligstämplat. När jag jämför dem förstår jag inte vad som är hemligstämplat. Är det möjligtvis att det står om den fortsatta undermåliga MR-situationen i landet som är det hemliga? Man förstår inte riktigt.

Anf. 57 ORDFÖRANDEN:

Utkast till slutsatser inför utrikesrådet hamnar alltid regelmässigt i hemliga mappen. Ibland är det brännbar materia som riskerar Sveriges relation till andra länder, ibland kanske inte. Men de brukar ligga där allihop.

Anf. 58 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det är precis som fru ordföranden säger, av tradition är underlaget för besluten undanhållna offentligheten och därmed hemligstämplade fram till dess att förhandlingarna är avslutade och texten har spikats.

Anf. 59 ORDFÖRANDEN:

Det gäller för övrigt även nämndens överläggningar i samtliga frågor inför rådet. Dem publicerar vi inte före rådet utan efteråt, eftersom de andra ländernas ambassadörer med flera läser det vi gör.

Det är inga ytterligare frågor om Sudan, och jag ska sammanfatta nämndens ståndpunkt i förhållande till regeringens. Jag finner att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Vi går vidare till punkt 4, Iran. Den frågan har behandlats tidigare i nämnden, senaste den 16 juni inför Europeiska rådet med stöd för regeringens ståndpunkt. Det fanns avvikande meningar inför Europeiska rådet, men inte i den här frågan, i nämnden den 11 juni. Det gavs stöd för regeringens upplägg inför fortsatta förhandlingar men med avvikande meningar från s och mp. Då deltog inte Vänsterpartiet i sammanträdet, noterar jag.

Efter det hade vi ett skriftligt samråd under själva rådsmötet, alltså den 14 juni. Då fanns det stöd för regeringens ståndpunkt utan avvikande meningar.

Därtill har det varit skriftligt samråd inför regeringsbeslut i den här frågan. Det har nämnts i särskild ordning.

Anf. 60 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Fru ordförande! Jag skulle kort vilja rekapitulera läget i den ganska komplicerade Iransanktionsfrågan som ju är det dominerande momentet i utrikesministrarnas diskussion på måndag.

Först ska vi komma ihåg att säkerhetsrådet den 9 juni antog en fjärde resolution med successivt skärpta sanktioner mot Iran. Det var resolution 1929, och den innehöll bland annat ett skärpt vapenembargo, förbud mot iranska investeringar utomlands i uranbrytning och kärnteknik samt frysning av tillgångar för ytterligare enheter, däribland inom revolutionsgardet.

Beträffande finans- och transportsektorerna anbefalldes en skärpt övervakning med rätt till ingripande vid misstänkta sanktionsbrott. Energisektorn omnämndes men blev inte föremål för några konkreta förbud.

Sedan hade vi Europeiska rådet och dess deklaration den 17 juni. Den deklarationen talade om ett snabbt genomförande av säkerhetsrådets beslut samt kompletterande EU-åtgärder på en rad områden, allt i syfte att nå en förhandlingslösning som skulle skingra tvivlen på de fredliga avsikterna med Irans kärntekniska program.

De områden som nämndes i 17 juni-deklarationen var handel, däribland produkter med dubbla användningsområden, handelsfinansiering, vissa branscher inom energisektorn, finanssektorn, transporter och revolutionsgardet. Med det underlaget har rådsstrukturen arbetat mycket intensivt sedan den 17 juni, och man är nu överens om ett paket med dels genomförande av FN:s säkerhetsråds resolution, dels beslut om ett antal additionella EU-autonoma sanktioner.

I de diskussionerna har vi från svensk sida vägletts av tre principer, nämligen att vi ska ta hänsyn till inriktningen som fortsatt så tydligt som möjligt bör avse de kärn- och missiltekniska programmen. Det ska vara fokus. Vi ska ta hänsyn till effektiviteten, framför allt bedöma huruvida sanktioner från EU lätt kan kompenseras genom substitution från andra länder. Vi ska också ta hänsyn till civilbefolkningen och möjligheten till mellanmännsliga kontakter, särskilt att sanktionerna inte ska gå i riktning mot ett allmänt embargo på civil handel eller legitima finansiella transaktioner. Vi har naturligtvis även tagit hänsyn till de svenska ekonomiska intressena i de fall där förslaget stridit mot de principer jag just räknat upp.

En kompromiss har nu nåtts som omfattar de 27 medlemsstaterna, och det sanktionspaket som nu ska antas genomför naturligtvis, som vi

redan var överens om, säkerhetsrådets beslut. På vissa områden går det längre. Allt sammantaget ingår nu följande nya åtgärder utöver säkerhetsrådets beslut: Ytterligare produkter med dubbla användningsområden förbjuds för export; dock har vi undantagit telekom och informationssäkerhet. Nya investeringar inom energisektorn förbjuds liksom export av vissa nyckelprodukter för denna. Den listan kommer att bestämmas i september. Reglerna för exportstöd stramas åt. Ett omfattande övervakningsprogram införs för finanssektorn. Transaktioner över 40 000 euro kräver förhandstillstånd, och vissa typer av etableringar och affärsförhållanden mellan banker i EU och Iran förbjuds. Ytterligare iranska banker som brutit mot sanktionerna får sina tillgångar frysta. Åtgärder genomförs även mot försäkringssektorn.

Vad gäller transportsektorn införs begränsningar både för sjö- och lufttransporter samt en noggrannare övervakning av lasterna. Passagerarflyg påverkas inte. Ytterligare personer och enheter som är inblandade i de kärn- och missiltekniska programmen eller som brutit mot sanktionerna får sina tillgångar frysta. Detta gäller även utpekade seniora medlemmar av revolutionsgardet eller av detta ägda företag.

Det är det paketet som, tillsammans med slutsatser som nämnden har fått del av, ska klubbas på måndag.

Jag skulle vilja göra ytterligare några utvecklingar kring detta tema. Vi har från svensk sida varit väldigt angelägna inte minst att promovera idén om en dialog mellan Iran och EU 3+3-kretsen, alltså P5-länderna plus Tyskland som under ledning av Catherine Ashton ska pågå för att just skingra tvivlen kring de iranska avsikterna och sätta på för alla planer för att Iran skulle bygga ett kärnvapenprogram.

Där har olika former av budskap utväxlats, men fortfarande har vi inte riktigt nått den punkt där vi är överens om att sätta i gång dialogen och förhandlingarna igen.

Från svensk sida har vi menat att ett spår som faktiskt är viktigt och som inte får försummas är det som Iran förhandlade fram med Brasilien och Turkiet kring den så kallade forskningsreaktorn i Teheran – TRR-spåret som vi har kallat det i Brysseljargong – där det finns möjligheter för Iran att utlämna sitt låganrikade uran till Ryssland och förmodligen Frankrike för att sedan återfå de isotoper och bränslestavar de behöver för sin forskningsreaktor. Då skulle man kunna föra ut en stor del av det låganrikade uranet som i dag finns i Iran. Men där stannar förhandlingarna fortfarande, och vi har dessvärre inte kommit särskilt långt ännu.

Vi har en diskussion som kommer att påbörjas, och jag vet att fru ordföranden har varit intresserad av detta. Vi talade om det tidigare. Det är MR-diskussionen och MR-sanktionerna. Det har funnits en diskussion huruvida man också skulle ha sanktioner enbart baserade på de MR-brott som har begåtts i Iran. Nu har den diskussionen avstannat så länge det kärntekniska sanktionspaketet har diskuterats, men vi ska räkna med att den kommer upp igen, och det finns flera medlemsstater som är intresserade av att sedan ta upp en diskussion av kanske ytterligare sanktioner mot Iran på grund av brott mot mänskliga rättigheter. Men det är en diskussion som återstår för hösten.

Slutligen vill jag också nämna att USA alldeles på egen hand har antagit en egen sanktionslagstiftning som går längre än vad både säkerhetsrådets och EU:s gör, men den har ändå en implikation för EU som är

mycket bekymmersam, nämligen en form av exterritorialitet i den bemärkelsen att den ålägger amerikanska företag att sluta att samarbeta med sådana företag som skulle göra saker som skulle gå på tvärs mot den amerikanska lagstiftningen. Det är vad som kallas för exterritorialitet. Det är ett gammalt stridsämne mellan EU och USA, och EU har därför också sedan några år tillbaka antagit en särskild lagstiftning som aldrig har kommit till användning men som finns där för att just tvinga europeiska företag att inte falla till föga för amerikanska krav om att bli utsatta för den här exterritorialiteten.

Nu pågår alltså en diskussion och en dialog mellan EU och USA huruvida olika dispenser kan utverkas, för annars skulle det kunna bli ganska förödande för ett antal europeiska företag. Inte minst på svensk sida finns det både inom bank- och fordonssektorn oro för hur den här amerikanska lagstiftningens exterritoriella dimension ska tillämpas och hur den kan slå mot våra intressen.

Anf. 61 ORDFÖRANDEN:

En ren kunskapsfråga om det sista: Skulle det riskera att träffa till exempel blandägda, delvis svenska, bilfabrikanter? Är det sådant som åsyftas med den svenska industriella oron för detta?

Anf. 62 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det kan komma ifråga, ja.

Anf. 63 ORDFÖRANDEN:

Då vet vi det.

Jag finner att det finns stöd för regeringens ståndpunkt.

Vi går vidare till punkt 5, Gaza/fredsprocessen i Mellanöstern. Den frågan har varit i nämnden många gånger förr, allra senast den 11 juni då det fanns stöd för regeringens ståndpunkt utan avvikande meningar, men jag har noterat att Vänsterpartiet ej var närvarande.

Anf. 64 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det här blir en diskussionspunkt, och det förutsätts inte att tas några rådsbeslut. I huvudsak kommer det att kretsa kring en rapport som Catherine Ashton kommer att avge från sitt besök i Gaza och i regionen alldeles nyligen. Hon var där i förra veckan.

Det handlar om något som vi har diskuterat flera gånger i EU-nämnden tidigare, nämligen hur och på vilket sätt man ska häva Israels blockad av Gaza. I kölvattnet av Ship to Gaza-incidenterna har det skett att det israeliska kabinettet har accepterat kravet på att i stället övergå till en så kallad negativ lista, det vill säga påpeka vilka varor som är förbjudna. Alla andra är tillåtna. Det var det omvända tidigare.

Det har vi menat från EU:s sida, och det kommer väl att diskuteras vidare på måndag, är ett steg, men det är långt ifrån tillräckligt, för blockaden fortsätter ju de facto.

På den negativa listan finns sådana självklara produkter som vapen, olika sprängämnen och olika andra former av dubbla användningsområden. Det finns en lista till som är lite mer skönsmässig och som mycket handlar om byggnads- och återuppbyggnadsmaterial, och där fortsätter

den israeliska regeringen att kunna bestämma från fall till fall vad som ska släppas in och inte, så där återstår fortfarande en hel del arbete.

Inom EU har vi diskuterat på vilket sätt vi skulle kunna bidra till att stärka den palestinska myndighetens och naturligtvis Israels möjlighet att å ena sidan häva blockaden och å andra sidan säkerställa att inte vapen, sprängämnen och liknande förs in i Gaza, och det var det som var Catherine Ashtons uppdrag när hon reste till regionen. Där återstår fortfarande rätt mycket att diskutera, och vi är ännu långt ifrån att vara i mål.

De målsättningar som diskuteras i ett optionspapper, som vi vet att Catherine Ashton arbetar med, är naturligtvis kapacitetsuppbyggnad på den palestinska sidan, övervakning av gränskontroll på den palestinska sidan med Eubam Rafah som en modell fast för varor och övervakning av genomförandet av det så kallade Agreement of Movements and Access från 2005 mellan parterna, eller att eventuellt se över det avtalet och göra ett nytt avtal och sedan bygga ut det med en tvistlösningsmekanism så att det finns något organ där man kan klaga när varor av olika skäl stoppas.

Det som vi från svensk sida särskilt anmärker på är att det vi ser saknas i de israeliska besluten är för det första möjligheterna för export från Gaza. Det är mycket viktigt, för ska det ekonomiska livet i Gaza återupptas måste möjligheterna till export ges. Det andra är att det finns fortfarande väldiga restriktioner när det gäller persontrafiken, det vill säga mobiliteten för personer.

Till bilden och diskussionen som kommer att ske på måndag hör naturligtvis också utvecklingen i östra Jerusalem. Där har inte minst de nya beslut som togs om rivning av palestinska hem – den första rivningen ägde rum den 13 juli – naturligtvis skapat opinion och gör att frågan fortfarande är utomordentligt infekterad. I samband med det finns det också en diskussion kring de politiker som Israel vill utvisa från Jerusalem.

Jag ska också nämna att Catherine Ashton förväntas ge sin bedömning av det som händer i en annan del av ekvationen, nämligen de indirekta samtalen mellan Israel och den palestinska sidan som leds av USA där viss rörelse tydligt kan skönjas. Inte minst försöker man övergå från indirekta samtal till direkta samtal. För att detta ska kunna ske måste dock president Abbas få någon form av åtagande från israelisk sida, och då har tydligen fokus mer och mer kommit att komma på någon form av accept att det är 1967 års gränser som ska vara utgångspunkten för detta. Det skulle möjligtvis kunna öppna för övergång till direkta samtal.

Vi ska också ha ögonen fästa vid det möte som Arabförbundet kommer att ha den 29 juli kring att ge någon form av klartecken eller grönt ljus till palestinierna, eftersom palestinierna är obenägna att röra sig om de inte känner att de har hela arabgruppens stöd bakom sig. Den frågan kommer att diskuteras den 29 juli i Arab League-kretsen.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Anf. 65 ORDFÖRANDEN:

Eftersom det är en så pass skarp och rörlig materia avser jag att behandla detta som en diskussionspunkt där man får markera ståndpunkter om man behöver.

Anf. 66 JACOB JOHNSON (v):

Den här punkten kommer efter punkten om sanktioner mot Iran, och det är klart att man kan reflektera lite grann över skillnaden. Här gör man sanktioner mot Iran för att de eventuellt kommer att utveckla ett kärntekniskt program som kan leda till kärnvapen. Israel har såvitt omvärlden vet redan kärnvapen, men det försiggår vad jag förstår inga diskussioner om det.

Inte heller lyfts olika sanktioner mot Israel upp, utan man försöker hitta olika lösningar och så vidare. Är det inte på sin plats att också lyfta upp frågan om konkreta sanktioner mot Israel för att häva blockaden mot Gaza och även i en vidare mening hela Israel–Palestina-konflikten?

Anf. 67 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Frågan om en kärnvapenfri zon i Mellanöstern har varit mycket i centrum för NPT-förhandlingarna i New York tidigare i år. Där togs en del beslut vad gäller den fortsatta diskussionen om betydelsen om kärnvapenfrihet i Mellanöstern som naturligtvis var en indirekt syftning på det Jacob Johnson var inne på.

Frågan om sanktioner mot Israel – vi har diskuterat det i andra sammanhang – har inte varit aktuell, inte minst därför att det i EU och även i FN finns en starkt splittrat bild om detta. Man har utifrån ett politisk-realistiskt perspektiv sagt sig att förutsättningarna för att nå en överenskommelse i Mellanöstern förmodligen inte skulle vara behjälpta av att ta in sanktioner i förhandlingsekvationen.

Anf. 68 JACOB JOHNSON (v):

Vi har också frågan om associationsavtalet mellan EU och Israel med de krav som finns där på respekt för mänskliga rättigheter. Det finns mycket i den israeliska politiken mot palestinierna som är ett brott mot respekt för mänskliga rättigheter, och det finns möjlighet för EU att lyfta upp den frågan.

Anf. 69 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Ja, i hög grad, och tittar man tillbaka på de olika uttalanden som EU har gjort i Mellanösternfrågan är det en aspekt som har betonats med all önskvärd tydlighet. Inte minst lyfte vi fram det också i den av Sverige initierade slutsatstexten under vårt ordförandeskap i början på december som fortfarande är huvudplattformen för EU:s agerande. Det gäller även kravet på att stoppa bosättningarna och rivningarna samt de olika démarcher som görs från EU:s sida just för att påtala MR-aspekterna.

Anf. 70 MAGDALENA STREIJFFERT (s):

Min fråga var just Jacob Johnsons senaste fråga om associationsavtalet. När man ser att Israel trots skarpa uttalanden från EU och omvärlden fortsätter att riva bostäder, fortsätter att bygga muren och fortsätter med sina illegala bosättningar är det klart att man någonstans måste sätta stopp. Någonstans räcker det kanske inte med uttalanden, utan precis som Jacob Johnson var inne på kanske man kan ha diskussioner kring att frysa exempelvis associationsavtalet eller någonting annat som visar att vi inte tycker att det här är okej.

Min fråga är: När kommer EU att vara redo för den diskussionen och faktiskt göra någonting mer än bara uttalanden?

2009/10:48
23 juli

Anf. 71 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det har haft till följd att EU inte har velat gå med på Israels krav på att uppgradera associationsavtalet. Det har funnits återkommande krav från Israels sida att uppgradera avtalet med EU på det sätt som man har gjort med en del andra Medelhavsländer, och det har EU konsekvent sagt nej till så länge vi har den situation vi har.

Anf. 72 ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att det finns stöd för regeringens upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga.

Vi går vidare till punkt 6, Indien/Brasilien. Det här är en lunchdiskussion som rimligen har visst samröre med diskussionen inför Europeiska rådet i september som vi pratade om för en stund sedan. Den senaste gången EU-nämnden behandlade frågorna, den 23 april, fick vi information om de här regionerna. Är det något kabinettssekreteraren vill tillägga?

Anf. 73 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Egentligen inte, fru ordförande, utan det blir som sagt en förberedande diskussion. Frågan återkommer både i Gymnich och sedan vid det extrainsatta Europeiska rådet den 16 september som vi talade om tidigare.

Nu blir det fråga om att dels kanske få en del återrapporter från toppmötet med Brasilien som ägde rum den 14 juli, dels blir det diskussionen kring Indien där å ena sidan vi har varit överens inom EU-kretsen att gå vidare med en frihandelsplan med Indien, och det arbetet pågår, men man skulle också samtidigt vilja ha mer av politisk diskussion med Indien. Indierna har å andra sidan valt att se på EU framför allt som ett handelsblock och har velat tala framför allt handelsfrågor och ekonomiska frågor, medan det politiska har fått anstå till bilaterala möten med enskilda EU-medlemsstater.

Detta skulle vi vilja råda bot på genom att EU blev en av Indien erkänd aktör och samtalspartner för de stora frågorna – det må gälla de regionala frågorna, Indien–Pakistan, men också Afghanistan och förhållandet till Kina. Indien är naturligtvis också en stor aktör i FN, och det finns en lång rad frågor där EU och Indien faktiskt skulle ha mycket att vinna på en bättre strukturerad politisk dialog.

Anf. 74 ORDFÖRANDEN:

Jag tycker att vi kan nöja oss med att tacka för informationen i den här punkten.

Vi går vidare till punkt 7, Kirgizistan. Den frågan behandlades senast i EU-nämnden den 14 juni, för då hade vi skriftligt samråd där det fanns stöd för regeringens ståndpunkt. Nu förväntas denna fråga – slutsatserna som finns i den blå mappen – behandlas som A-punkt, om jag har förstått det rätt. Vill kabinettssekreteraren tillägga något?

Anf. 75 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det här är något som har initierats av ordförandeskapet, alltså från Catherine Ashton, som har menat att här gäller det att ta fasta på den hyggligt genomförda folkomröstningen den 27 juni, att försöka dämpa olika orosungar som fortfarande finns och att också manifestera EU:s stöd för den fortsatta fredliga utvecklingen i Kirgizistan både vad gäller MR och även den ekonomiska dimensionen.

Därför välkomnar rådet folkomröstningen. Kommissionen uppmanas att fortsätta att utöka sitt stöd till Kirgizistans reformprogram. Oro uttrycks över säkerhetssituationen, MR-läget och situationen för den uzbeckiska minoriteten. I slutsatserna uppmanas övergångsregeringen att med hjälp av det internationella samfundet stödja och skydda de återvändande flyktingarna och välkomna principbeslutet inom OSSE att upprätta en civil polisinsats. Det bestämdes i går i det permanenta rådet i OSSE att en sådan på ett femtiotal poliser ska kunna grupperas ut för att stödja de kirgiziska myndigheternas säkerhetsfrämjande verksamhet.

Det kanske viktigaste är att övergångsregeringen uppmanas att korrekt genomföra sin pågående utredning av händelserna i juni. EU kommer att stödja en internationell utredning som komplement till den kirgiziska utredningen. Den kirgiziska ledaren Otunbajeva har bett den finska parlamentarikern och OSSE:s parlamentariska församlings särskilde representant för Centralasien, Kimmo Kiljunen, att upprätta en sådan kommission. Det är väl den som vi ser kan göra ett bra arbete och, om den blir av och om regeringen i Kirgizistan ger den det stöd den behöver, bli ett viktigt element i att försöka driva Kirgizistan mot en mer fredlig utveckling mellan de olika grupperingarna och de spänningar som har förekommit dem emellan.

Anf. 76 ORDFÖRANDE:

Jag finner att det finns stöd för regeringens ståndpunkt.

Vi går vidare till punkt 8 som det står "eventuellt" på, men mig veterligen ska Georgien behandlas. Det gjorde vi senast i nämnden den 9 september 2009, då det fanns stöd för regeringens upplägg inför fortsatta förhandlingar. Frågan stod på agendan på det förra utrikesrådet men ströks då och ska diskuteras nu, om jag är rätt underättad.

Anf. 77 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Den höga representanten Catherine Ashton har just varit i Georgien, så hon kommer att vilja delge ministrarna sina intryck från besöket där i förra veckan. Hon kommer även att kommentera förhandlingsläget med associeringsavtalet som har påbörjats.

Vi förväntar oss inga större diskussioner kring detta, men det är klart att det finns alltid en diskussion eller ett moment kring Genève-samtalen som har gått i stå, kanske kommentarer kring de lokalval som ägde rum nyligen, där Odihr har haft en bedömning över att de här lokalvalen har inneburit tydliga framsteg vad gäller dess genomförande jämfört med tidigare val.

Man kommer också att diskutera fortsättningen på EU:s övervakningsinsats EUMM, men vi förväntar oss ingen större diskussion.

Anf. 78 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Nu har ju FN-domstolen kommit med sitt beslut angående Kosovo, och då undrar jag om det på något sätt kommer att påverka EU:s förhållningssätt gentemot Georgien.

Anf. 79 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Jag tror som framgår i de olika kommentarer som utrikesministern gav i går kring Internationella domstolens yttrande om Kosovo att Kosovo är en helt unik situation som vi inte riktigt ser kommer att ha återverkningar på andra situationer som man skulle kunna jämföra med olika former av självständighetsförklaringar, utbrytningar och annat. Jag tror att den situation som rådde i Kosovo, administrerad av FN under en lång följd av år, är helt unik och inte riktigt kan jämföras med andra.

Anf. 80 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga.

Vi går vidare till punkt 9, Västra Balkan. Den frågan behandlades senast i nämnden den 11 juni, då det fanns stöd för regeringens ståndpunkt. Här är det som mycket riktigt har nämnts också så att Internationella domstolens utlåtande kom i går, vilket jag förväntar mig påverkar diskussionen.

Anf. 81 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det är väl två punkter som man kan förvänta sig kommer att diskuteras av ministrarna. Det är dels fortsättningen på diskussionen om Kosovo, dels läget i Bosnien.

Om vi börjar med Kosovo har den höga representanten Catherine Ashton gjort ett uttalande å EU:s vägnar, det vill säga det var ett uttalande som var framförhandlat mellan medlemsstaterna vilket därmed kanske ger det en särskild tyngd, där ICJ-yttrandet välkomnas och där betoningen i EU:s uttalande ligger på att nu lägger vi historien bakom oss, nu tittar vi framåt. Framtiden är Europeiska unionen, och både Kosovos och Serbiens framtid ligger i ett närmande till EU.

Den andra punkten som kanske ska uppmärksammas i uttalandet är att EU förklarar sig redo och berett att vilja hjälpa till i dialogen mellan Priština och Belgrad när det gäller hur framtiden mellan dem ska kunna gestaltas. Det blir väl om det som diskussionen kommer att handla.

Sedan kan man möjligtvis också vänta sig en diskussion om hur förfarandet kommer att ske i FN:s generalförsamling, för det var ju FN:s generalförsamling som begärde yttrandet. Nu har yttrandet kommit och överlämnats till FN-generalsekreteraren, och han kommer att överlämna det till generalförsamlingen inom de närmaste dagarna. Det var punkten om Kosovoläget.

Vad gäller Bosnien är det mycket en diskussion om hur man ska kunna stärka EU:s närvaro i Bosnien och hur man därvid ska kunna hjälpa Bosnien i dess EU-närmande. Där är det fortfarande samma situation som vi har talat om flera gånger i nämnden, nämligen den gradvisa avvecklingen av det internationella samfundets representant, OHR, och gradvis uppbyggnad i stället av EU-sidan.

Där finns det fortfarande olika meningar inom EU-kretsen, så jag gissar att diskussionen kommer att handla om hur vi ska kunna se på dagssituationen. Inte minst har vi varit mycket engagerade genom att vi tog initiativet till vad som kallades Butmirprocessen under svenskt ordförandeskap, nämligen att försöka förmå de bosniska ledarna att ta ansvar för sitt eget land, lägga stridigheterna åt sidan, komma vidare och framför allt öppna vägen för ett EU-närmande.

Det är ungefär så diskussionen kan tänkas gestalta sig.

Anf. 82 JACOB JOHNSON (v):

I EU:s ståndpunkt från Catherine Ashton, fast det inte sägs här, ingår väl ett krav från EU att Serbien ska erkänna Kosovo. Serbien har sagt att de inte kommer att erkänna Kosovo.

Hur ser kabinetssekreteraren på det?

Anf. 83 ORDFÖRANDEN:

Ashtonuttalandet finns utdelat på bordet.

Anf. 84 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE:

Den aspekten ligger inte ens implicit i uttalandet. Anledningen till det är att EU-kretsen som bekant är splittrad. Det är 22 av EU:s medlemsstater som har erkänt Kosovo och 5 som inte har gjort det. Därför finns det ingen EU-enighet om att kräva att Serbien ska erkänna Kosovo.

Det är en ytterligt känslig så kallad statusfråga. Därför vägs varje ord på guldväg för att tillgodose alla med tanke på splittringen i EU-kretsen vad gäller synen på Kosovo. Jag tycker att vi ändå kommit en bra bit på väg. Vi lyckas få till EU-uttalanden även om det finns fem medlemsstater som inte har erkänt Kosovo. Det är Spanien, Slovakien, Cypern, Rumänien och Grekland.

Anf. 85 CARINA OHLSSON (s):

Vi hörde här sägas att man ska försöka koncentrera sig på utvecklingen i de egna länderna. Det är i Kosovo som i Bosnien väldigt svårt för många minoritetsgrupper, bland annat romer. Någoting som jag vill skicka med är att man lyfter fram frågorna om mänskliga rättigheter, som vi har tagit upp vid flera tillfällen här. I Kosovo handlar det framför allt om barn och rätten till skolgång. Det är viktigt att ha med sig de frågorna i diskussionen när man ska närma sig EU.

Anf. 86 ORDFÖRANDEN:

Jag ser att kabinetssekreteraren håller med.

Jag finner att det finns stöd för regeringens upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga.

Vi går vidare till punkt 10, Övriga frågor. Mig veterligen är en fråga om Kuba anmäld. Har vi fler övriga frågor?

Anf. 87 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE:

Sverige och Polen har föreslagit att vi ska säga någonting om Ukrainas och EU:s vidare engagemang, >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<Vi tycker att det är någonting som EU

kanske borde fundera på och diskutera konsekvenserna av. Huruvida detta blir en övrig punkt eller inte återstår att se, men det är någonting som Sverige och Polen har anmält som ett önskemål.

När det gäller Kuba är det en fortsättning på den diskussion vi hade den 14 juni. Sedan dess har ett antal politiska fångar frigetts. Det är lite så och så med statistiken, men såvitt jag förstår har i varje fall 19 landat i Madrid, och det skulle komma ytterligare något fyrtiotal. Vi vet att totalsiffran politiska fångar är 167 enligt den kubanska räkningen i den kommission som ägnar sig åt MR-frågor och som räknat ut det. Det finns alltså fortfarande många politiska fångar kvar.

Vi har välkomnat, och EU kommer naturligtvis att välkomna, att detta nu har skett. Därmed är det långt ifrån sagt att vi ser en demokratisering eller en förbättring av avgörande slag på MR-sidan på Kuba. De lagar som gör att de här människorna häktades och sattes i fängelse från början är fortfarande kvar. Vi ser en lång rad förgräpligheter från kubansk sida när det gäller MR. Vi ser inte att det här är något avgörande genombrott när det gäller nya tag kring MR och rättssäkerheten på Kuba.

>>> **Hemligt enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Vi menar dock att det blotta förhållandet att man har skickat i väg politiska fångar till Madrid men samtidigt inte tillåter dem att komma tillbaka i sig är ett MR-brott som måste påtalas.

Det blir väl ungefär den diskussion som vi kan räkna med kommer att äga rum. Den kommer inte att leda till några konkreta beslut nu, utan beslutspunkterna har ju redan i juni uppskjutits till september. Det är då det mer skarpa läget kommer att uppstå över hur EU ska ha det med sina relationer med Kuba.

Anf. 88 ORDFÖRANDEN:

I detta skede är det en informationspunkt. Det låter utmärkt att vilja ta upp Ukraina också.

Vi tackar för informationen i de övriga frågorna och är därmed klara med information och samråd inför mötet i rådet den 26 juli. Vi tackar för i dag och önskar lycka till på rådet!

Innehållsförteckning

1 § Allmänna frågor	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 4 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	2
Anf. 5 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 6 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	2
Anf. 7 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 8 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	3
Anf. 9 SUSANNE EBERSTEIN (s).....	3
Anf. 10 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	3
Anf. 11 JACOB JOHNSON (v).....	4
Anf. 12 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	4
Anf. 13 ORDFÖRANDEN	4
Anf. 14 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	4
Anf. 15 ORDFÖRANDEN	4
Anf. 16 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	5
Anf. 17 ORDFÖRANDEN	5
Anf. 18 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	5
Anf. 19 SUSANNE EBERSTEIN (s).....	6
Anf. 20 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	6
Anf. 21 ORDFÖRANDEN	6
Anf. 22 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	6
Anf. 23 ORDFÖRANDEN	6
Anf. 24 CARINA OHLSSON (s).....	7
Anf. 25 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	7
Anf. 26 ORDFÖRANDEN	7
Anf. 27 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	7
Anf. 28 ORDFÖRANDEN	7
Anf. 29 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s)	7
Anf. 30 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	8
Anf. 31 MAX ANDERSSON (mp).....	8
Anf. 32 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 33 MAX ANDERSSON (mp).....	8
Anf. 34 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	8
Anf. 35 ORDFÖRANDEN	9
Anf. 36 MAGDALENA STREIJFFERT (s)	9
Anf. 37 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	9
Anf. 38 ORDFÖRANDEN	9
Anf. 39 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	10
Anf. 40 ORDFÖRANDEN	10
Anf. 41 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	10
Anf. 42 JACOB JOHNSON (v).....	11
Anf. 43 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	11
Anf. 44 ORDFÖRANDEN	12
Anf. 45 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	12
Anf. 46 MAX ANDERSSON (mp).....	12
Anf. 47 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	12
Anf. 48 ORDFÖRANDEN	13

2 § Utrikes frågor	14	2009/10:48
Anf. 49 ORDFÖRANDEN.....	14	23 juli
Anf. 50 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	14	
Anf. 51 ORDFÖRANDEN.....	14	
Anf. 52 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	15	
Anf. 53 ORDFÖRANDEN.....	15	
Anf. 54 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	15	
Anf. 55 ORDFÖRANDEN.....	17	
Anf. 56 JACOB JOHNSON (v)	17	
Anf. 57 ORDFÖRANDEN.....	17	
Anf. 58 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	17	
Anf. 59 ORDFÖRANDEN.....	17	
Anf. 60 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	18	
Anf. 61 ORDFÖRANDEN.....	20	
Anf. 62 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	20	
Anf. 63 ORDFÖRANDEN.....	20	
Anf. 64 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	20	
Anf. 65 ORDFÖRANDEN.....	22	
Anf. 66 JACOB JOHNSON (v)	22	
Anf. 67 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	22	
Anf. 68 JACOB JOHNSON (v)	22	
Anf. 69 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	22	
Anf. 70 MAGDALENA STREIJFFERT (s)	23	
Anf. 71 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	23	
Anf. 72 ORDFÖRANDEN.....	23	
Anf. 73 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	23	
Anf. 74 ORDFÖRANDEN.....	24	
Anf. 75 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	24	
Anf. 76 ORDFÖRANDEN.....	24	
Anf. 77 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	25	
Anf. 78 SUSANNE EBERSTEIN (s).....	25	
Anf. 79 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	25	
Anf. 80 ORDFÖRANDEN.....	25	
Anf. 81 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	25	
Anf. 82 JACOB JOHNSON (v)	26	
Anf. 83 ORDFÖRANDEN.....	26	
Anf. 84 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	26	
Anf. 85 CARINA OHLSSON (s).....	26	
Anf. 86 ORDFÖRANDEN.....	27	
Anf. 87 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE	27	
Anf. 88 ORDFÖRANDEN.....	27	